

Az áldozati adományok előkészítése 2.

Miután az oltárt az áldozathoz szükséges eszközök elhelyezésével előkészítették, a misézõ odamegy az oltárhoz, és odaviszik neki az adományokat, vagyis az ostyát, meg a bort és vizet tartalmazó kancsókat. Ez kétféleképpen történhet.

Egyszerû formája, amikor a segédkezők viszik oda az előkészítõ asztalkáról. A paténát vagy pixist az ostyával (ostyákkal) átadják a misézõnek, aki az

előírt imádság elmondása után az oltáron lévõ korporáléra helyezi azokat. Amennyiben pixisben kisostyákat is konszekrál, akkor ne használjon külön paténát, hanem tegyék a nagyostyát a kisostyák fölé a pixisbe! Ezután a bort és a vizet betölti a kehelybe, és az imádság után ezt is a korporáléra teszi. Adott esetben (pl. ha nincs ministráns) a bor és víz betöltését az asztalkánál is végezheti: Erre utal az ÁR-nak az eszközök oltárra vitelérõl szóló 73. pontjában a kehellyel kapcsolatos azon kitétel, hogy „hacsak ezt nem az asztalkánál készítik elõ”, és alátámasztja, amit a 178. pont a diakónusról ír: „A kehelynek ... előkészítését az asztalkánál is végezheti”. (NB. Nincs már érvényben a tridenti misekönyvnek azon elõírása sem, amely szerint az ostyát és a kelyhet a korporale közepsõ harmadában egymás mögött kellett elhelyezni: megfelelõbbnek látszik, ha egymás mellé tesszük õket.)

Az adományok oltárhoz vitelének ünnepélyesebb formája a felajánlási körmenet, amely fõleg vasárnapokon és ünnepi alkalmakkor javasolt (ÁR. 73). Ilyenkor még a mise kezdete elõtt elhelyezzük az adományokat a templomban erre alkalmas helyen, és a hívek innen hozzák fel, miután a szükséges kellékeket az oltáron a segédkezők elhelyezték. A pap az egytetemes könyörgések végeztével a szédesznel vagy ha alkalmasabb, akkor az oltár elõtt állva átveszi a kenyeret, valamint a bort-vizet tartalmazó kancsókat átadja a mellé álló diakónusnak vagy maga elhelyezi az oltárra és megvárja, míg a diakónus, illetve az akolitus előkészíti azokat, majd az oltárhoz lépve kezébe veszi a paténát, illetve a pixist és elkezd a felajánlási imát. Diakónus hiányában (ÁR. 73; 139-140) az ostyákat tartalmazó pixissel a kezében õ maga megy az oltárhoz, amelyet egy akolitus vagy más alkalmas segédkező már előkészített. — Nagyon helytelen gyakorlat, ami itt-ott tapasztalható, hogy a felajánlási körmenetben viszik oda és adják át a papnak a kelyhet és a többi rekvizitumot: ezek nem adományok! Dicsérendõ viszont, ha egyéb adományokkal sorakoznak fel az ostyát és bort vivõk után. Ilyen lehet pl., amit a szegényeknek szánnak (pl. az idei március 21-i országos gyűjtés alkalmával), vagy vendég misézõnek szánt ajándékok, vagy egyéb szimbolikus adományok. De ezeket, miután a

pap átvette õket, nem szabad az oltárra tenni, hanem a segédkezőknek más alkalmas helyre (pl. az asztalkára) kell elvinniük (ÁR. 73).

Kényes téma a perselypénz kérdése. Meg kell magyarázni a híveknek, hogy ez nem alamizsna, hanem az az adomány, amellyel õk a maguk lehetőségeinek megfelelõen hozzájárulnak Jézus áldozatához, amelyen most részt vesznek. (Áldozat = Istennek adott ajándék!) A szimbolikáját is meg kell magyarázni: semmit sem ér a pénzadomány, ha nincsenek mögötte Istennek tetszõ cselekedeteink, amelyeket most odaajándékozunk. Nagyon fontos, hogy a perselyezés a misének ehhez a részéhez kötõdjék, és semmiképpen se nyúljunk bele a szertartások további menetébe. Jó gyakorlatnak látszik pl. az, amikor két ministráns végigmegy a padok között, minden második pad szélére letesz egy kiskosarat, ezt a hívek kézrõl kézre adják, az utolsó hátraadja a mögötte lévõ sornak, ott ugyanígy kézrõl-kézre megy ellenkezõ irányban, és mire a ministránsok jönnek elõre, már össze is szedhetik õket, sõt akár a felajánlási körmenetbe is beállhatnak velük. Ez pillanatok alatt lezajlik, megoldható azon idõ alatt, amíg a többiek az oltárt felszerelik: a pap a széken ülve megvárhatja a végét, és nem zavarja a mise további menetét a perselyezés. Persze más módszerek is elképzelhetõk a helyi adottságoknak megfelelõen.

A felajánlási szertartást lehetõség szerint kísérje ének, míg az adományok az oltárra nem kerülnek (ÁR. 37b, 74). Ezután lehet orgonaszó (az orgonairodalom sok szép Offertorium/Offertorio/Offertoire darabbal rendelkezik). Ilyenkor a szükségleteknek, illetve alkalomnak megfelelõ darabot választhat az orgonista. A szertartást kísérõ imádságokat a pap ezenközben halkán imádkozza. De ha nincs ének, vagy orgonajáték, akkor is csak a két felajánlási imát („Áldott vagy, Urunk...”) mondja fennhangon, az összes többit halkán (ÁR. 33). Ez a két ima egymással összhangban van: szépen kiemelik, hogy az Istentõl kaptuk, amit most felajánlunk neki. Ha melléjük ömlesztjük hangosan a többi imádságot is, akkor abból az ima-egyvelegbõl sokkal kevésbé emelkedik ki ez a szép gondolat. Különösen zavaró, ha „A bor és víz titka által...” kezdetû csendesen mondandó ima ékelõdik hangosan közéjük. Nem véletlenül kérik a rubrikák, hogy ezeket csendesen imádkozzuk!

(Vác Egyházmegyei Körlevelei 2010/V. 1090/2010 számából)

Z s i n a t i k ö n y ö r g é s :

Add, hogy egyházmegyei zsinatunk résztvevõi munkások lehessenek Isten aratásában!

H I R D E T É S E K

Idõszaki kiállítás nyílik Sipos Evelin rajzaiból a Vácducai Közösségi Házban. A kiállítást 2013. augusztus 10-én a 17:30-kor kezdõdõ Szentmise után Moys Gábor székesegyházi karkáplán, a mûvész nõ bérmakeresztapja nyitja meg. Mindenkit szeretettel várunk.

2013.07.29.	H	16:15	Szentmise
2013.08.02.	P	16:15	Szentmise, délelõtt elsõpéntekes betegek látogatása
2013.08.03.	Szo	17:30	Elõesti Szentmise
2013.08.04.	V	9:00	Évközi 18. vasárnap Szentmise

Hivatali ügyintézés: Vác- Alsóvárosi Plébánia 2600 Vác Konstantin tér 11.

tel: (27) 814 184 web: <http://vac-alsovaros.hu> e-mail: info@vac-alsovaros.hu